

רע"פ 160/19 - גל רבה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 160/19

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

gal rava

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז לוד בעפ"ת המחויז מרכז לוד בעפ"ת 18-08-19779 מיום 19.12.2018 שניתן על ידי השופט העמית א' יעקב

עו"ד דוד גולן

בשם המבקש:

הchlטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז לוד (השופט א' יעקב) בעפ"ת 18-08-19779 מיום 19.12.2018 נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט בית שלום לטעורה בפתח תקווה (השופטת ל' שלזינגר-שמעאי) בהמ"ש 2131-03-18 מיום 27.4.2018 אשר במסגרת נדחתה בבקשת המבקש להארכת המועד להגשת בקשה להישפט בגין עבירה קנס.

2. ביום 27.4.2017 נרשמה נגד המבקש הודעת תשלום קנס בסך 1,000 ש"ח בגין שימוש בטלפון סלולרי שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכיב בו נוג היה בתנוועה – עבריה לפי סעיף 28(ב) לתקנות התעבורה,

עמוד 1

על פי העובדות המתוארות בהחלטת בית משפט השלום, ביום 1.6.2017 הגיע המבוקש בקשה להישפט, אך בקשתו לא טופלה "ככל הנראה" עקב טעות בספרה אחת במספר תעודה זההות שלו. ביום 6.3.2018, לאחר שנודע לmbksh על כך שבקשתו לא טופלה, הגיע בקשה להארכת המועד להישפט, לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**).

במועד כלשהו בין הגשת הבקשה להישפט לבין הגשת הבקשה להארכת מועד, שילם המבוקש את הקנס.

כמו כן, במסגרת הבקשה להארכת מועד כפר המבוקש במילויו לו בטענה כי אדם אחר נהג ברכבו וכי הקנס שולם בטעות.

3. בית משפט השלום דחה את הבקשה על הסף תוך שקבע כי זו מעלה טענות עובדיות שאין נטmcות בתצהיר. הבקשה נדחתה אף לגופה נקבע כי בהודעת תשלום הקנס צוין כי הנוהג באמצעות זהות ועל כן אין לקבל את טענת המבוקש לפיה אדם אחר נהג ברכבו. עוד צוין בית המשפט הראהו של המבוקש "השתכללה" לאחר שילם את הדוח בהתאם להוראות סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ומשעב מועד הערעור -יש לראות את הרשעתו כחלוטה.

4. ערעורו של המבוקש לבית המשפט המחויז נדחה, תוך שקבע כי אין צירוף תצהיר לבקשת להארכת מועד להישפט וכן צוין מספר תעודה זהות השגוי שהופיע בבקשת מהווים שני מחדלים של המבוקש עצמו המצדיקים את החלטת בית משפט השלום, ומשכך אין להתערב בה.

5. המבוקש הגיע בבקשת רשות ערעור לבית משפט זה, במסגרת חוזר על טענותיו ומדגיש כי השגיאה במספר תעודה זהות נעשתה בעקבות רישום שגוי בדוח המקורי שנכתב בידי השוטר, וכי שילם את הדוח "מתוך טעות", ואין לראות בכך הודהה בביצוע העירה.

לבסוף נטען כי יש להנחות את הרשות להתאים עצמה "לעידן הטכנולוגי" ולזוזה כי כשלוני מגישבקשה להישפט, המערכת הממחשבת לא אפשר לו לשלם את הדוח או לכל הפחות, כלשונו, "תציג אזהרה כלשהי המלמדת כי הדוח" שברצון הנהג לשלם מצוי בהלכים לאחר שהוגשה בבקשת להישפט".

לשיטת המבוקש, אי-קבלת בבקשת הדחיה המקורית נבעה מכשלים טכניים אלו של הרשות, אשר אפשרו את תשלום הדוח למטרות קיומה של בקשה תלולה ועומדת לדחיתת המועד להישפט, ומשכך לא היה לו את יומו בבית המשפט.

6. דין הבקשה להידחות.

7. הולכה היא, כי רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או סוגיה ציורית רחבה היקף החורגת מעניינו הפרט של המבקש, או כאשר מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק שנגרם לבקשתו.

8. הבקשה שלפני לא עומדת באמות המידה האמורות, אלא מוקדמת בנסיבות האישיות של המבקש, כך לגבי שאלת הימצאותו של המבקש ברכב שעה שניית הדוח וכן לגבי השאלה העובדתית באשר לסתיבת דחיתת הבקשה להישפט. סוגיות אלו נדונו בערכאות דלמטה – ונڌחו, ומשכך אין כל מקום להידרשות אליהם.

9. אשר על כן, בקשה רשות הערעור נדחתה.

ניתנה היום, ח' בשבט התשע"ט (14.1.2019).

שפט